

her foreskrevne Alder udskrives altsaa alt det i Lægsrullerne optagne Mandskab, inclusive de, der ere ordinerede. Denne Tante bliver gjen- tagen i en Mængde senere Paragrafer. § 9 begynder med at sige: „Af det til egentlig Krigs- tjeneste dygtige Mandskab udskrives aarlig.“ hvorefter følger en Fortegnelse over det Mand- skab, der skal udskrives til hvert Vaaben. § 11 siger: „Alt det aarlig udskrevne Mandskab, der er fundet tjenestedygtigt til den egentlige Krigs- tjeneste, indkaldes til Uddannelse.“ Naar vi rykke længere frem, finde vi i § 15 en Be- stemmelse, som siger: „Mandskabet sættes i Nummer ved den Afdeling, ved hvilken dets Uddannelse har fundet Sted.“ Altsaa skal hele det udskrevne Mandskab sættes i Nummer ved den Afdeling, ved hvilken dets Uddannelse har fundet Sted. Det hedder derefter i § 18: „Til fortsat Øvelse ved Afdelingerne indkaldes aarlig“ osv. Saaledes vil man finde det i flere Paragrafer. Jeg skal endnu kun hen- vise til § 25; den siger: „Hver af de 10 For- stærkningsbatailloner optager derfor i sin Stam- rulle alle de ved Brigaderne fuldt uddannede Værnepligtige.“ Der staaer ikke her nævnt Noget om de Ordinerede. I § 26 hedder det: „Mandskabet og Befalingsmændene af disse Forstærkningsbatailloners tre yngste Aargange kunne 1 Gang aarlig sammenkaldes til Møn- string.“ Dette maa være Tilstrækkeligt udtalt med Hensyn til disse Bestemmelser. Der er udtalt den Grundsætning i § 7, at alt vaaben- dygtigt Mandskab skal udskrives, og saa hedder det i de nysnævnte Paragrafer, at alt Mand- skabet skal indkaldes, uddannes og efter Ud- dannelsen sættes i Numer, og i de aarlige Øvelser skulle, efter disse Bestemmelser, alt det udskrevne Mandskab deeltage, uden at der paa noget Sted er hentydet til Undtagelser. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at som Stil- lingen var her i Thinget, da Hærloven var til Behandling, holder jeg mig overbevist om, at dersom Noget her, enten Regjeringen eller Medlemmer af Thinget, dengang vilde have gjort gjældende, at det ikke maatte forstaaes saaledes, men at de Ordinerede vilde være fri- tagne, vilde Thinget ligefrem have indsat en Bestemmelse om, at dette ikke skulde være Til- fældet; det vilde have taget en saadan For-

varing i selve Hærloven. Jeg skal i den Hen- seende henvise til et Exempel i samme Ret- ning, som viser dette klart. Hærlovens Grund- sætning var heelt igjennem, at Stilling og Numerbetyning skulde bortfalde, og den høit- ærede Krigsminister udtalte flere Gange, at dette ligefrem var en Grundsætning i Loven. Thinget var enigt om, at det var muligt, at Stillingssystemets Venner, naar Værne- pligtsloven kom for, kunde vinde Over- haand, og at vi ikke kunde faae Stilling affasset, naar vi ikke sikrede os ved at ind- sætte en Bestemmelse derom i Hærloven, og uagtet den høitærede Krigsminister meente, at det ikke behøvedes, indsatte Folkethinget dog i § 7 en Bestemmelse, som ikke stod i Regje- ringsudkastet, om at Ingen for Fremtiden ved Stilling eller Vilkaarbetyning kunde frigjøre sig for sin Værnepligt eller nogen Deel af samme. Vi erkjendte, at det ikke hørte hjemme i Hær- loven, men vi erkjendte ogsaa, fordi vi vare usikre, at vi maatte have en Sikkring i Loven, og det Samme vilde ufeilbarligt være blevet Tilfældet, dersom blot et eneste Medlem havde hmytet om, at der senere kunde blive Tale om at fritage de ordinerede Geislinge for Værne- pligt; men at der ikke den Gang tænktes der- paa, laa meget tydeligt for. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Forsvars- commissionen havde stillet sit Forslag til en ny Ordning af Hæren paa to bestemte Grund- sætningers fuldstændige Gjennemførelse, nemlig almindelig Værnepligt og Uddannelse af alt det vaabenbetytne Mandskab, og i Motiverne til det Lovudkast, som her blev forelagt, var det udtrykkeligt sagt, at det, at deeltage i Lan- dets Forsvar, ikke maatte betragtes som en Byrde, der fortrinsviis skulde bæres af enkelte Borgere, men derimod som en ærefuld Pligt, der paahvilede alle Landets kampdygtige Sønner. Dette staaer i Motiverne til Hærloven. Der- næst hedder det, at Regjeringen med Forsvars- commissionen maa ansee det som en ufravigelig Betingelse, at alt kampdygtigt Mandskab aarligt udskrives, og ved Lovforslagets Forelæggelse sagde den høitærede Krigsminister, at Regje- ringen i sit Lovudkast — her er altsaa en be- stemt Erklæring fra Krigsministeren, om dette Punkt — optog den fuldkomne Gjennemførelse